



27 DE SETEMBRE VAGA MUNDIAL PEL CLIMA

Els recents informes sobre l'estat de la biodiversitat del IPBES i sobre l'escalfament global de 1,5 °C de l'IPCC, que alerten d'un rumb que porta al deteriorament d'un gran nombre d'ecosistemes, tant terrestres com marins, així com a l'extinció d'1 milió d'espècies que es troben greument amenaçades per l'activitat humana. També s'està a la vora d'un punt de no-retorn front al canvi climàtic.

Una crisi climàtica que és conseqüència d'un model de producció i consum que ha demostrat ser inapropiat per a satisfer les necessitats de moltes persones, que posa en risc la nostra supervivència i impacta de manera injusta especialment a les poblacions més pobres i vulnerables del món. No respondre amb suficient rapidesa i contundència a l'emergència ecològica i civilitzària suposaria la mort de milions de persones, a més de l'extinció irremplaçable d'espècies imprescindibles per a la vida en la Terra, donades les complexes interrelacions ecosistèmiques.

La contundència de les dades que assenyalen que les regions mediterrànies són de les més vulnerables al canvi climàtic, de manera que no limitar la temperatura global en 1,5 °C serà una factura massa cara per a les generacions presents i futures. La responsabilitat de les institucions europees i el Govern espanyol, així com els governs de les diferents comunitats autònomes i ajuntaments coordinats amb tots els grups polítics, és estar a l'altura de les necessitats que exigeix el moment.

Les organitzacions signants demanen que en la nova etapa política es declare, de manera immediata, l'emergència climàtica i es prenguen les mesures concretes necessàries per a reduir ràpidament a zero net les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle, en línia amb el que s'estableix per la ciència i sota criteris de justícia climàtica. Evitar que la temperatura global s'elevi per damunt de 1,5 °C ha de ser una prioritat de la humanitat. És necessari reduir amb caràcter urgent les emissions de CO₂eq (equivalent de carboni), reajustant la petjada ecològica a la biocapacitat del planeta.

Aconseguir aquests objectius requereix necessàriament de:

Veritat. Assumir la urgència de la situació actual admetent el diagnòstic, indicacions i sendes de reducció reflectides en l'últim informe sobre 1,5 °C avalat per la comunitat científica. Reconèixer la bretxa de carboni existent entre els compromisos espanyols i les indicacions científiques. Els mitjans de comunicació tenen un paper fonamental per a transmetre eixa realitat.

Compromís. Declarar l'emergència climàtica a través d'assumir compromisos polítics reals i vinculants, molt més ambiciosos que els actuals, amb la consegüent assignació de recursos per a fer front a aquesta crisi. Garantir reduccions de gasos d'efecte d'hivernacle en línia amb l'Informe de l'IPCC per a no superar un augment de temperatura global de 1,5 °C, que estableix



una senda de reducció d'emissions global entre el 40 al 60% per a 2030 respecte a 2010. A més, és imprescindible detindre la pèrdua de la biodiversitat per a evitar un col·lapse de tots els sistemes naturals, inclòs l'humà.

Acció. Abandonar els combustibles fòssils, apostar per una energia 100% renovable i reduir de manera urgent i prioritària a zero les emissions netes de carboni el més prompte possible. Demandem que els governs analitzen com aconseguir aquest objectiu i proposen els plans d'actuació necessaris: frenen noves infraestructures fòssils (centrals, exploracions, grans ports, etc.); reducció dels nivells de consum de materials, energia i de les necessitats de mobilitat; canvi de model energètic sense falses solucions com l'energia nuclear; reorganització del sistema de producció; educació, a més d'altres mesures contundents. Tot això ha de quedar reflectit en la Llei de Canvi Climàtic i Transició energètica i en el Pla Nacional Integrat de Clima i Energia.

Solidaritat. La deterioració ambiental de les condicions de vida es pateix de forma desigual en funció de la classe social, sexe, la procedència, o les capacitats. Defensem que la transició ha d'enfrontar aquestes jerarquies i defensar i reconèixer de forma especial a la població més vulnerable. La degradació planetària i la creixent desigualtat tenen un origen comú i s'alimenten entre elles. Així, per exemple, moltes grans empreses i bancs obtenen enormes beneficis a través de l'especulació immobiliària, el desnonament, la gentrificació o la turistificació que expulsa a les famílies de les seues cases, als veïns dels seus barris. Encara que cada vegada hi ha més inversions en tecnologies per a la transició energètica, continua havent-hi molts fons que sostenen i financen les grans empreses de l'oligopoli energètic en la seua explotació del planeta, i el resultat del qual és l'increment de la pobresa, inclosa l'energètica. Els col·lectius més desfavorits no poden empitjorar la seua situació, per la qual cosa la transició s'ha de realitzar amb justícia social. En el cas dels territoris i treballadors i treballadores afectats cal adoptar mesures per a assegurar ocupacions alternatives en sectors sostenibles, afrontar la crisi energètica, reducció de la jornada laboral, un millor repartiment de l'ocupació i el desenvolupament d'altres mecanismes entorn de la Transició Justa que han d'aconseguir que no es deixi a ningú arrere.

Democràcia. La justícia i la democràcia han de ser pilars fonamentals de totes les mesures que s'apliquen, per la qual cosa han de crear-se els mecanismes adequats de participació i control per part de la ciutadania per a abordar les qüestions socials difícils i per a formar part activa de la solució mitjançant la democratització dels sistemes energètics, alimentaris, de transport, etc. En aquests processos s'ha de garantir la igualtat de gènere en la presa de decisions.

Realitzar un gir de 180 graus en les polítiques comercials internacionals, acabant amb la signatura de tractats de comerç i inversió que aprofundeixen la problemàtica de l'augment de gasos d'efecte d'hivernacle via increment del transport marítim interoceànic, així com de

l'aviació civil, que dificulten la lluita contra el canvi climàtic a través de les clàusules de protecció d'inversions (ISDS). Les mesures de mercat no poden substituir l'adequada planificació de la transició ecològica.

Els països empobrits són els menys responsables de la degradació planetària. No obstant això, són al seu torn els països més vulnerables a les conseqüències d'aquesta ruptura dels límits. Els països més enriquits són els qui acumulen un major deute ambiental, per això i atesos els criteris de justícia climàtica, hauran de ser països com els europeus els que hagen d'adquirir uns compromisos majors. Es fa necessari revertir el fet que el 20% de la població mundial absorbeix el 80% dels recursos naturals.

En defensa del futur, d'un planeta viu i d'un món just, les persones i col·lectius signants ens sumem a la convocatòria internacional de Vaga mundial pel clima, una mobilització que serà, vaga estudiantil, vaga de consum, mobilitzacions en els centres de treball i als carrers, tancaments en suport de la lluita climàtica,... i convidem la ciutadania i la resta d'actors socials, ambientals i sindicals a secundar aquesta convocatòria i a sumar-se a les diferents mobilitzacions que succeiran el 27 de setembre.